

N^o.

ŚRODA

7.

10. Stycznia 1817.

CZ. LI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. — Patryotyczne ofiary. — Doniesienia krajowe. Roskaz dzienny J. C. M. — Wiadomości zagraniczne. — Rosmaite Wiadomości. — Wiadomości Uczone.

PATRYOTYCZNE OFIARY.

J. W. S. A. Bychowiec, Gubernator Niżehorodki, za jeden exemplarz Inwalida w polskim języku ofiarował rubli ass. 50, po odtrąceniu ceny onego do kassy Inwalidów weszło rubli 10.

DONIESIENIA KRAJOWE.

Roskaz dzienny J. C. M.

NAYIASNIEYSZY CESARZ JEGOMOSC w obecności swojej w St. Peterzburgu stycznia 8° dnia następujący raczył wydać rozkaz.

W Jezdzie. Starszy Adjutant 1° Draguńskiego diwizyi, Leyb-Gwardyi pułku Kirasierow Pod-Pułkownik Kuwaiew, przeznaczony jest na deżurnego Sztab-Oficera do 4 Reserwnego korpusu jazdy. *Przenoszą się:* Peterzburgskiego Draguńskiego pułku: Chorąży Kuoryng, do pułku Kawalergardów rangą niżey. Adjutant Generała od Infanteryi Xiecia Łobanowa Rostockiego Porucznik Irkutskiego pułku Huzarów Baron Frydryks, przenosi się do Leyb-Gwardyi Litewskiego pułku, zostawiając go przy pierwszej powinności. *W oddziale Kwaternicznym ze swity Jego C. M.* Porucznik Sguromali, do Libawskiego Pieszego puł-

1817.

ku z tą samą rangą. *W Garnizonach.* Orenburgskiego Garnizonowego pułku: Chorąży Pauszczew, do Zwierynogołowskiego. *W batalionach Garnizonu.* 2° Liniowego Orenburgskiego: Sztab-Kapitan Niedzwiecki, do Zwierynogołowskiego. Wierchnie-Urałskiego: Pod-Porucznik Kirgiakow, i Chorąży Elpaiew, do 4 Liniowego Orenburgskiego. Orenburgskiego Garnizonowego pułku: Pod-Porucznik Denisow, do Simbirskiego. *Batalionu wewnętrzney Straży.* A Troickiego Garnizonowego batalionu: Sztab-Kapitan Saweliew, do Połtawskiego. *Uwalniają się od służby.* Orenburgskiego Garnizonowego pułku: Porucznik Czerkasow, z przyczyny ran odniesionych z rangą Sztab-Kapitana, pozwoleniem noszenia munduru i zupełną gażą. Wierchnie-Urałskiego Garnizonowego batalionu: Chorąży Mielnikow, uwalnia się od służby z przyczyny słabości zdrowia z rangą Pod-Porucznika. *Z Przyczyny śmierci wysnużani są ze spisków.* *W batalionach wewnętrzney Straży.* Charkowskiego: Kapitan Skarzyn; Ekaterynosławskiego: Porucznik Ryckiewicz; Mińskiego: Chorąży Kulikow. *Z Inwalidów.* Zarayskiej komendy niesłużących Inwalidów: Chorąży Koptew.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA.

Z Londynu 1. stycznia.

W Publicznych naszych papierach pomieszczony następujący wyciąg z listu Margrabiego Montchemu Królewsko Francuzkiego Kommissarza na wyspie St. Heleny do przyjaciela jego P. Prie poczt dyrektora w Angulem pod datą 22 Lipca pisany.

«Niemasz najmniejszego wyobrażenia o wyspie tutejszey mój kochany przyjacielu z tego wszystkiego cóście do tąd oniey czytali, i slyszeli, wszystkie te opisanie byłyby rajem w porównaniu z rzeczywistością. Nie obaczysz tu jak kręte góry od 60 do 150 sążni wysokie. Jedna co się znajduje równina zajęta jest pomieszkaniem Bonapartego. Niema tu innych płodów prócz kartofli i tych jest bardzo mało, na całej wyspie iedno jest tylko miasto, które do 60 nalicza domów, wsi żadney niema a nazwane wiejskimi domami są biedne chałupy, drogi idą przez głębokie przepaście, a dla pieszych ani jednej niema ścieżki. Oto kochany przyjacielu opisanie mojego mieszkania. Wszystkiego czujemy niedostatek; prowizye do życia nie slychanie są drogie, abym ci dał pojąć ten niedostatek powiem tylko że do opędzenia koniecznych do życia potrzeb, wyglądamy z Anglij albo z przylądku dobrej nadziei posiłku, ostatni od nas na 60 mil francuzkich odległy. Węgli nawet których tu używamy, przychodzą z Anglij, na wyspie albowiem naszey zupełnie lasów na opał niema. W tych dniach przewieziono kilka wołów z pomienionego przylądku, z liczby 25 wysłanych na Okręcie 11 padło w drodze, za młodego baranka zapłacić trzeba od 5 do 6 luidorów, za kure od 10 do 15 franków, funt chleba który w porównaniu z innymi potrzebami do życia jest naytanszy kosztuje 22 (su) — para trzewikow od 18 do 20 frankow. Opisawszy więc tobie w krotkich słowach nieszczęsne położenie nasze, będę komunikował niektóre szczeguły o Bonaparcie, Garnizon Wyspy składa się z 2500 ludzi, przynim jest 500 Harmat, i 20 moździerzów, Równina *Longuud*, gdzie mieszka Gubernator, i Bonaparte zewsząd otoczona straszniemi przepaściami Prowadzi do niey jedna tylko droga, na której rozpołożony 53 pułk cały, z parkiem Artyleryi, na około wszędzie porozstawiane wojenne strażie Bonaparte i Jego Swita mają prawo spacerowania piechotą i na koniach wewnątrz tej

równiny — towarzyszący jemu Oficer w mundurze, ma raskaz nie od stępować od niego anikroku, i mieszka w domu jego — inne zaś osoby ze swity jego mają zawsze przy sobie ordynansa — asługający Pod-Oficera — Gubernator odbiera doniesienia owszysthim przez telegrafy rozstawione po całej wyspie, tak że każda nowość dochodzi jego, gdzieby się kolwiek znajdował w ciągu dwóch minut, i że w pszypadku potrzeby cała wyspa może się uzbroić przez trzy albo cztery minuty.

(Dalszy ciąg w Numerze następującym.)

ROZMAITE WIADOMOSCI.

W Bruxel wychodzi od niejakiego czasu dziennik pod tytułem *Wolnie-mysłący* (le Libéral) wyraz ten ma się brać w Bonapartowskim znaczeniu; w 27 Nrze. tego dziennika pomieszczone jest doniesienie o rozmowie która jakoby miała miejsce między P. Stal i Kaningiem; wiadomo że *Wolnie myslący* podobny Bonaparcie nie zawsze się mocno trzyma prawdy, donosząc o wydarzeniach, o tych tylko mówi okolicznościach które mogą dopomoczyć jemu w doprowadzeniu zamiarów do końca, a przeto daje prawo powątpiewania o rzeczywistości wyrazów włożonych przez niego w usta angielskiego dyplomatyka. Nayprzód gani rząd Wielkiej Brytanij w jednymże duchu co i Francuzcy Ultra-Rojaliści; a w końcu twierdzi że podruż pana Kaningena nie miała innego celu jak tylko aby się rozmówić z naczelnikami tej partyi, i odciągnąć króla od planu urzędowię przyjętego. *Wolnie myslący* przyswajają nawet panu Kaningenowi odezwanie się z następującą pogrozką: »Anglia tak postępować będzie iż w ciągu lat 20 nie zostanie Francyi ani morskiej ani lądowej siły, takie wyrazy w ustach człowieka zajmującego tak znaczące pomiędzy dyplomatykami miejsce, koniecznie daje powód do powątpiewania o istnieniu takowej rozmowy, a wiadoma skłonność do kłamstwa nowiniarza, pozbawia ten artykuł wszelkiego podobieństwa do prawdy. — Zapewna wiele z uwag do których pomieniony artykuł dał powody musiały dōyść do wiadomości dziennikarza. Los złotego Karła był w świeżey pamięci, i prawo wniesienia 500 franków musiało bydz znowu czynne. Osądził nasz *Wolnie myslący* za rzecz konieczną, zrobić taki obrót któryby mógł bydz wziętym za uniewinnienie się — w 30 Nru. napomyka znowu o pomienioney rozmowie, i poczyna się walić na spreczność doniesień o niey. — Ale i tu jeszcze nie skończył, w dodatku 32 Nru. przyjął rolę obroń-

cy ludzkości, udał się do ogólnych zasad prawa narodów, s tamśd czekał posilku i obrony której nie mógł się spodziewać od historycznych prawd swoich doniesień. — Skończywszy piękną przemowę, napada na Angielską politykę, i do iey oddania najbrudniejszych ażywszy kolorów, mowi co następuje. » Zapytacie się monarchowi i narody a powiedzą wam wszyscy, że są uzbroieni albo dla ochrony swojej własności, albo dla odzyskania sprawiedliwej niezawisłości. Lecz czyż kiedykolwiek dopiął kto podobnego zamieru? Możnaż powiedzieć że niezawisłość jest wrócona, kiedy monarchowie i narody zrzuciwszy jarzmo Francyi, z pokorą Angliiów przyjmują tyraństwo? Jeden jest cel tylko do którego powinna zmierzać Europa, a to jest ten aby się niepoddac żadnego tronu przewadze. Wiadomo jest iż nieistnieje teraz takie państwo któreby samo jedno było tak silne, aby dla wszystkich innych mogło dawać prawa, jak to się pokazuje od czasów Westfalskiego czyli raczej Utrechtskiego pokoju. Francya zruynowała równowagę w Europie, ona tylko może ją nazad powrócić. — Jeżeli zaś zamiary Anglii.» (Mowi dalej teirze dziennikarz:) «są zgodne z rozmową przypisaną *Kaningtonowi*, w ten czas słabosc Francyi równie może bydz niebezpieczną jak oney potega.» Te uwagi któremi *Wolnie myślący* starasie zjednać sobie względy czytelników, ogólnie dosyć są sprawiedliwe, lecz rzucony przez niego rys Angielskiej polityki przynajmniej poty będzie podcyrzanym, poki niezłoży nam mocniejszych do wodow aniżeli pomieniona rozmowa, znajome są wymówki tylekroć wymierzone do Angielskiej polityki w stosunku jey z mocarstwami ciągłej ziemi. — Nie można jednakże powiedzieć aby narod który w powszechności dał poznać swoją szlachetność, i wspaniałomyślność, narod który tyle się przyczynił do oswobodzenia Europy, i który zawsze był źródłem i rozszerzycielem swobodnego i porządnego sposobu myślenia, miał tak okrutną i samolubną politykę, aby się zwiazać z *Ultra-Royalistami* najokropniejszą i nazygubniejszą partią na zgładzenie Francyi z liczby państw Europy. Rzecz nie dopojęcia jak się mogła Anglija od strzygnąc od ogólnych szlachetnych zasad, na których stoi silna budowa związku czterech wielkich narodów, i gdyby nawet pomieniona rozmowa dowiedziona była ze wszelka historyczną akuratuoscia, to i w takim razie podobną odczwę należałoby przypisać dyplomatykowi, nie zaś prawidłem Angielskiego rządu. — *Wolnie*

myślący nawet się ośmiela twierdzić że Cesarz Rossyiski iest w związku z partią Ministra we Francyi; twierdzenie takowe do tego stopnia iest nieodpowiednie i wielkiemu dostojestwu tego Monarchy, i jego ocobistemu charakterowi, że nie zasługuie na żadną odpowiedz: nie przyzwoite wyrazy jakich rozmowa pomieniona pełna iest z łaski dziennikarza, nawet w tych miejscach gdzie się sציaga do wspomnionego Cesarza, nadto jawnym są dowodem przeciw rzeczywistosci oney bo ktoż miał tak szczęśliwe zdarzenie, jak *Pan Kanningen* do przekonania się o czystych zamiarach *ALEXANDRA* względem Francyi, zwrócenie Domu Burbonow jak iedyny zakład spokojności Francij, Niezawisłość Francyi jak nie odbity warunek równowagi, oto zasady na których wsparty iak całemu swiatu wiadomo związek zawarty przez Monarchow dla utrzymania swobody Europy. Takim więc sposobem cała powieść *Wolnie myślącego* o rozmowie Pani Stal z Panem *Kanningenem* z gruntu się ruynuje. Jakiż iest z tym wszystkim zamiar *Wolnie myślącego*? Samy nayordynaryjnieszy, wzbudzenia niewiary podeyrzenia i nie ukontentowania, słowem ten który można widzieć na każdej jego dziennika karcie. Robi on swoje rzemiosło i powiękzoa liczbę prenumeratorów. — Ale warci politowania są ci którzy o przymierzu zawartym przez pierwszych monarchów w świecie sądzą z słów kłamliwego gazeciarza; związek ten wspierający się na prawdzie i sprawiedliwosci iest mocny i nie zachwiany a złość i potwarz giną ze wstydu i pogardy.

WIADOMOSCI UCZONE.

Rys literatury Rossyiskiej w 1815 i 1816 roku.

(Dalszy ciąg.)

Przechodząc do dowodzenia wyrażonych, przemennie myśli powtarzam com powiedział na początku: porządna swoboda, i bacność Rządu, radzą płody które widziemy: a poddanych iest rzeczą umieć je cenić i dopomagać do wzrostu. Piszący powinni bydz przekonani iż trudy ich wtenczas tylko są użyteczne i cenne, kiedy są poświęcone do ugruntowania w sercach ich rodaków prawideł Wiary, Moralności, miłości Ojczyzny, rozszerzenia prawdziwego swiatła, zdrowego smaku, i ochoty do użytecznych zatrudnień. Powinni nakoniec poznać rodzice, że naywiększe dobro ich dzieci na tym zależy, aby nabyli prawdziwego oiwiecenia. Oto czego pragnie nasz dobry

Monarcha, a czego prawdziwa wdzięczność po poddanych wymaga, wypełnienie nakazów takowej wdzięczności, będzie nowym źródłem szczęścia dla obowiązanych ona.

Należałoby teraz wyliczyć wszystkie pisma jakie wyszły w 1815 i 1816 latach ażeby potwierdzić cośmy powiedzieli że olbrzymim krokiem postępuje literatura Rossyjska, lecz takie wyliczenie niepodobne jest do wykonania, zmordowałoby albowiem uwagę szanownych słuchaczy. Zamiast tego przedsię wzięliśmy wymienić w każdej galezi nauk i literatury, te tylko Xięgi, które z jakiego kolwiek względu zasługują na zastanowienie się, i mogą ukazać terazniejszy stan, kierunek, i postęp oświecenia w Rossyi.

1. Teologia.

Pierwsze miejsce bezwątpienia w porządku chwalebnych zaprowadzeń powinno zająć *Rossyjską Biblię towarzystwa*. Wiadome zapewna publiczności ogłoszone rachunki tego towarzystwa, wszystkie jego starania i czynności: powiemy tylko iż od czasu zaprowadzenia Rossyjskiego Biblijnego towarzystwa, wydrukowano przez Komitety onego: Peterzburski: Biblij w języku Słowiańskim 5000, w Niemieckim 5000, w Finlandzkim 5000 exemplarów; Nowych Testamentów: w Słowiańskim języku 5000, Stereotypem w języku Ormiańskim 5000, w Polskim 5000, w Francuskim 1000, w Niemieckim 2000, w Perskim 5000, w Finlandzkim 5000, w Litewskim i zmużskim 4000, w Kałmyckim Ewangelij St. Mateusza 1000; przez Komitet *Moskiwski*: Biblij w języku Słowiańskim 5000, w Jeorgiańskim 5000; przez Komitety *Kurlandski i Rycki*: Nowych Testamentów: w języku łacińskim 15000; przez Komitety: *Estlanski*, i *Arensburcki*: w *Estlanskim* Rewelkiego brzmienia, Nowych Testamentów 10000; przez Komitet *Derptski* według brzmienia Derptskiego 5000. Ogólnie we wszystkich językach Biblij 20000, i Nowych Testamentów 75000.

W 1815 i 1816 latach wyszło na świat wiele dzieł Teologicznych, między innemi nauczające i uroczyste słowa znaczniejszych Doktorów, i sług kościoła, a wśród wszystkich tych dzieł pierwsze trzymają miejsce chwalebne trudy i prace szanow-

nego Rektora Peterzburskiej Duchowney Akademij Archimandryta Filareta. Oprócz Kazań i mów rozmaitych, zajmował się pisaniem, i wydawaniem Xiąg prawie we wszystkich oddziałach Teologii. Jego rozmowy między badającym się i przekonanym o prawowierności Grecko-Rossyjskiego Kościoła. — Jego rys Kościelno-Biblijney historyi. — Jego uwagi nad Xięgą Istnienia naznaczają mu szanowne miejsce między pisarzami w ogóle a szczególnie między Teologami Grecko-Rossyjskiego kościoła.

Prócz tego drukowano było wiele religijnych Xiąg tłomaczonych z Niemieckiego, i Angielskiego języków.

Religia jest pierwszą zasadą każdego towarzystwa, prawa są drugą, Objawienie Religii najwyższym jest dobrodzieystwem Twórcy, złudzi zaś w pierwszym rzędzie dobroczyńców umieszczeni są prawodawcy. — S prawdziwym i głębokim uszanowaniem wyznajemy przed mądrym Rządem że *Komissya układu praw*, wydrukowała w 1815 i 1816 latach trzy tomy zebrania *praw Rossyjskich*, w którym to zebraniu będą się zawierać wszystkich Monarchów Rossyjskich w różnych czasach postanowienia, i one będą składać osobny oddział. W pomienionych trzech tomach zawarta iedna pierwsza część obywatelskiego układu. Nigdy jeszcze prawa Rossyjskie w tak porządnym i systematycznym nie były przedstawione układowi. Błogosławieństwa z ust uszczęśliwionych współczesnych i potęmków najsłodsza będą nagrodą pracującym i naczelnikom, tego wielkiego dzieła!

W Teoryi wiadomości praw nie możemy przemiąć bez oddania sprawiedliwości P. Professorowi Kukulnikowi i Cwetaiewu, w części zaś onego praktyczney pierwsze w tym rodzaju dzieło *użycie praw Kryminalnych* napisane przez Pana Gurogładowa i warte szczegulney uwagi, i zastanowienia się: O stanie Chłopów w Rossyi J. P. Grzybowskiego Doktora praw w Uniwersytecie Charkowskim. W tym Uniwersytecie niepatrzac na niedawne jego istnienie, jest wiele oświeconych obiecujących piękne oyczyznie przysługi z swoich prac i zatrudnień.

(Dalszy ciąg późnicy.)